

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 12 (318)
2018. gada
17. jūnijs

Dieva Tautas ticības apliecībai – 50

Noslēdzot „Ticības gadu,” kas ritēja no 1967. gada 29. jūnija līdz 1968. gada 29. jūnijam, svētais pāvests Pāvils VI nāca klajā ar Dieva Tautas ticības apliecību, kuras nozīmi un saturu izklāsta sekojošās bīskapa Julijana Vaivoda piezīmes, kuras piedāvājam fragmentārā veidā.

Ticības gada noslēgumā pāvests ir skaitījis jaunu „Credo” jeb ticības apliecinājumu. Man pat daži ticīgie ar bažām jautāja, vai tad patiešām pāvests pasludinājis jaunu ticību! Viņam, tāpat kā sv. Pēterim uzdots Kristus pasludināto ticību visā pilnībā un tīrībā sargāt un savus ticības brāļus ticībā stiprināt.

Tāpēc no pāvesta nolasītajā ticības apliecinājumā neviena „jota” vai pat komats nav izmests, bet tikai apustuļu ticības apliecinājums, ko mēs ikdienā skaitām, plašāk izskaidrots. Jūs ziniet cik plašs ir katehisms. Mēs priesteri daudz plašāk mācāmies ticības patiesības, jo dogmatiskās un morālās teoloģijas rokasgrāmatas aptver sešus biežus sējumus. Bet arī šinīs grāmatās ir tikai izvilkums no koncilu lēmumiem un pāvestu rakstiem ticības lietās. Un kur vēl Baznīcas Tēvu un rakstnieku darbi!

No tā variet secināt, ka ticības apliecinājums var būt daudz reizes plašāks par

to, ko mēs skaitām. Tāds tiešām arī ir tas, ko pāvests skaitīja bazilikas priekšā 1968. gada 30. jūnijā. Ticības apliecinājuma viss teksts aizņem vairāk kā divas drukas slejas plaša formāta laikrakstā. Tāpēc jāaprobežojas ar saīsinātu satura atreferējumu.

Sākas vārdiem: Mēs ticam vienam Dievam, Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam. Radītājam visu redzamo lietu – kāda ir šī pasaule, kurā mēs dzīvojam un neredzamo lietu – kādi ir arī tīrie gari, kurus sauc par eņģeļiem, tāpat katra cilvēka garīgās un nemirstīgās dvēseles Radītājam.

Ticam, ka Jēzus Kristus ar savu krusta upuri mūs atpestīja no iedzimtā grēka un no visiem personīgiem grēkiem, ko katrs no mums ir padarījis. Tāpēc pareizi ir apustuļa vārdi, ka kur bija grēka pārpilnība, tur vēl pārpilnīgāka bija žēlastība.

Ticam, ka Jēzus Kristus ir iestādījis kristības sakramentu grēku piedošanai; ka kristības sakraments ir jādod arī bērniem, kas personīgi vēl nevarēja apgrēkoties, bet kas nāk pasaulē bez pārdabiskās žēlastības, lai viņi atdzimtu no ūdens un Svētā Gara dievišķai dzīvei Jēzū Kristū.

Ticam vienai, svētai, katoliskai un apustuliskai Baznīcai, no Jēzus Kristus uzceltai uz klints, kas ir Pēteris...

(turpinājums 3.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 17.jūnijs. Parastā Liturģiskā laikposma 11.svētdiena.

8.00 Sv. Mise par draudzi un „Svētais Dievs”
9.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par + Leontīni Ružu
15.00 Sv. Mise (bērniem)
18.00 Jēzus Sirds litānija
18.30 Sv. Mise par Oļega Jāņa veselību

Pirmdiena, 18.jūnijs

8.00 Sv. Mise. Jēzus Sirds litānija

Otrdiena, 19.jūnijs

8.00 Sv. Mise par + Jevgēniju un + Mārtiņu Lindēm.
Jēzus Sirds litānija
15.30 -17.30 Grēksūdze
18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā par labdariem

Trešdiena, 20.jūnijs

8.00 Sv. Mise par + Izidora Vizūļa dvēseli viņa 100 dzimšanas dienā.
Jēzus Sirds litānija

Ceturtdiena, 21.jūnijs.

Sv. Aloizis Gonzaga. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par + Vizūļa Aloiza dvēseli
Jēzus Sirds litānija
18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem par + Bronislavu Logīnu

Piektdiena, 22.jūnijs

8.00 Sv. Mise par + Aleksandru Čapuku
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 23.jūnijs

8.00 Sv. Mise
Jēzus Sirds litānija

Svētdiena, 24.jūnijs.

Parastā Liturģiskā laikposma 12. Svētdiena.

Sv. Jāņa Kristītāja dzimšanas dienas svinības. Draudzes svētki. Visv. Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”
09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise un “Dievs mēs Tevi slavējam”
15.00 Sv. Mise (bērniem) par Griņēviču dzimtas mirušajiem
18.00 Jēzus Sirds litānija
18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 25.jūnijs

8.00 Sv. Mise. Jēzus Sirds litānija

Otrdiena, 26.jūnijs

8.00 Sv. Mise
Jēzus Sirds litānija
15.30-17.30 Grēksūdze
18.00 Sv. Mise slimnīcā „Biķernieki”
18.30 Sv. Mise „Opus Dei” dibinātāja Hose Marijas Eskriva piemiņas diena.

Trešdiena, 27.jūnijs

8.00 Sv. Mise. Jēzus Sirds litānija

Ceturtdiena, 28.jūnijs. Sv. Irenejs, bīskaps un mocekļi. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise
18.00 Adorācija

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktāruņi

Sv. Jēkaba katedrālē:

tāl. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tāl. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:

mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tāl. 67326419, mob. 29654800

19.00 Sv. Mise jauniešiem par Jekaterinu, Annu, Mariju, Vladimīru, Viktoru, Zinaīdu un Zoju

Piektdiena, 29.jūnijs. Sv. Apustuļi Pēteris un Pāvils. Lieli svētki. Obligāti svinama diena.

8.00 Sv. Mise

11.00 Sv. Mise

18.00 Jēzus Sirds litānija

18.30 Sv. Mise par draudzi

Ziedojumi tiek vākti Vatikāna kūrījai.

Šodien atturība no gaļas ēdieniem nav saistoša.

Sestdiena, 30.jūnijs

8.00 Sv. Mise par + Jāni, + Antonu Tiršiem, + Staņislavu, + Voldemāru Jubeļiem un +Jūliju Selicku

Jēzus Sirds litānija un „Dievs mēs Tevi slavējam”

11.00 Kristības

Svētdiena, 1.jūlijs. Parastā Liturģiskā laikosma 13.svētdiena.

Jēzus Sirds godināšana. Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”

9.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums. *Svētlietu pasvētīšana.*

15.00 Sv. Mise (bērniem) par Birutas

Sondores veselību

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise

Pirmdiena, 2.jūlijs

8.00 Sv. Mise par + Teklu Prikuli

Otrdiena, 3.jūlijs. Sv. Apustulis Toms. Svētki.

8.00 Sv. Mise

11.00 Sv. Mise Gailezera pansionātā

15.30 -17.30 Grēksūdze

Trešdiena, 4.jūlijs

8.00 Sv. Mise par + Sergeju Pivovarovu

Ceturtdiena, 5.jūlijs

8.00 Sv. Mise

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem. Piedalās ansamblis „Pro Sanctitate”.

Piektdiena, 6.jūlijs.

Jēzus Sirds godināšana.

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds Dievkalpojums

Sestdiena, 7.jūlijs.

Jaunavas Marijas godināšana.

8.00 Sv. Mise

Jaunavas Marijas litānija un veltīšanās

Svētdiena, 8.jūlijs.

Parastā Liturģiskā laikosma 14.

Svētdiena.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”

09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par + Viktoriju Lempu

15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi

18.30 Sv. Mise

Dieva Tautas ticības apliecībai

– 50

(turpinājums no 1.lpp)

Ticam visam, kas ietverts rakstītā vai tradīcijā uzglabātā Dieva vārdā, un no Baznīcas svinīgā veidā vai vispārējā mācībā kā Dieva atklāsmes ticēšanai tiek pasniegts. Ticam Pētera pēcnācēja nemaldībai, kad viņš kā visu kristīgo ganītājs un Mācītājs no katedras sludina, kāda nemaldība pieder arī bīskapu kolēģijai, kad kopā ar viņu māca. ...Mēs ticam, ka liturģisko ritu un teoloģisko sentenču dažādība nerunā pretī Baznīcas vienībai.

Tāpat atzīstam, ka arī ārpus Baznīcas ir daudzi svētdaroši un uz patiesību skubinoši elementi, kas ved uz vienību ar katoļiem; ticam, ka tā ir Svētā Gara darbība, kas modina alkas uz vienību visos Kristus sekotājos, tāpēc ceram, ka arī tie kristīgie, kas vēl nav pilnīgā vienībā ar Baznīcu, beigās apvienosies vienā ganāmpulkā zem viena Ganītāja.

Mēs ticam, ka Baznīca ir nepieciešama pestīšanai, jo viens ir Kristus Vidutājs un viens pestīšanas ceļš. Dievs grib, lai vidi cilvēki kļūtu izpestīti: tāpēc arī tie, kas Kristus evaņģēliju un Baznīcu, bez paša vainas, vēl nepazīst, bet Dievs no visas sirds meklē un viņa gribu saskaņā ar savu sirdsapziņu pilda... neredzamā veidā arī pieder pie Dieva tautas un tāpēc arī var mūžīgo pestīšanu sasniegt.

Mēs ticam... ka Svētā Mīse ir patiesi Kalvārijas upuris un uz mūsu altāriem Kristus ir klāt. Mēs ticam, ka pie Pēdējām Vakariņām, tā arī Svētās Mises laikā maize un vīns pārvēršas Kristus Miesā un Asinīs, lai gan ārējās zīmes paliek tās pašas.

Atzīstam, ka debesvalstība, kuras pirmsākums ir Baznīca, nav no šīs pasaules, kura mainās, un viņas augšana nav zinātne vai māksla, bet cerība uz mūžīgām lietām un Dieva mīlestības vairošana. Bet tā pati Dieva mīlestība liek Baznīcai darboties cilvēku labā arī laicīgās lietās. Lai gan viņa nepārstāj atgādināt, ka te virs zemes mums nav pastāvīgas palikšanas, tomēr skubina, lai katrs, atbilstoši savām spējām un stāvoklim līdzdarbojas laicīgās labklājības, taisnības, miera un brālības veicināšanā, kā arī trūcīgiem un nelaimīgiem brāļiem sniedz atbalstu. Baznīcas rūpes par cilvēka laicīgām vajadzībām nav jāsaprot, ka viņa it kā pati sekularizētos, bet tā to dara, lai cilvēkus apgaismotu un ap Pestītāju pulcinātu.

Ticam mūžīgai dzīvošanai. Ticam, ka to dvēseles, kuri mirst Kristus žēlastībā, tiks no Pestītāja uzņemti debesīs un augšāmcelšanās dienā savienosies ar savām miesām.

Ticam, ka tās daudzās dvēseles, kas ar Jēzu un Mariju ir Paradīzē, ir tā Debesu Baznīca, kas mūžīgā svētlaimē Dievu redz kāds viņš ir

un kopā ar eņģeļiem aizstāj par mums, kā arī mūs stiprina.

Ticam visu kristīgo sadarbībai – kas virs zemes, kas šķīstīšanās vietā un kas debesu valstībā, ka viņi sastāda vienu Baznīcu. Līdzīgi ticam, ka šīnī kopībā Dieva mīlestība un Svēto lūgšanas līdz mums sasniegt, ko lūdzam. Tādā ticībā un cerībā gaidām augšāmcelšanos no miroņiem un mūžīgo dzīvošanu. Amen.

Baznīcu nakts Rīgas Svētā Jēkaba katedrālē

Šā gada 1.jūnijā Jēkaba katedrālē kopā ar

gandrīz 200 citām baznīcām vēra savas durvis, lai ietu pie cilvēkiem kultūras pasākumā “Baznīcu nakts”, šoreiz aicinot apmeklētājus ienākt, redzēt un būt kopā dažas stundas ar draudzi gandrīz 800 gadus senajā Dievnāmā. No plkst. 18.00 līdz 23.00 katedrāles viesi varēja apskatīt senos liturģiskos apģērbus – ornātus, dalmatikas un kapas, aplūkot Sv.Jēkaba draudzes mākslinieku darbus, klausīties mūziku, kā arī piedalīties Svētajā Misē un iepazīt tās norisi.

Vakara gaitā klātesošos uzrunāja draudzes administrators pr. Pauls Kļaviņš, iepazīstinot ar senā dievnama vēsturi, kā arī diakons Gunārs un draudzes padomes vadītāja Anžella Roze-Jumiķe, īsi iepazīstinot ar pasākuma programmu un tā dalībniekiem - māksliniekiem un mūziķiem.

Ienācējus sagaidīja sveču liesmas, kas iezīmēja ceļu uz altāri, kurā mājō

Vissvētākais. Savukārt mākslinieku darbi veda skatītājus svētceļojumā caur Jaunavu Mariju pie Jēzus, taču katra svēta ceļa iesākumā ir lūgšana. Mākslinieces Raimondas Strodes autortehnikā veidots darbs – sv. Mātes Terēzes attēls un viņas lūgšana ievadīja ceļā, ko iesāka gleznotājās Laines Kainaizes atainotais sv. Jēkabs. Gājumu turpināja viņas trīs gleznas par ceļu uz apustuļa Jēkaba svētvietu Santjago de Kompostellu Spānijā, bet tas it kā “apstājās” mākslinieka Valdemāra Helmaņa fotogleznās, kuru tapšanā izmantots ledus, ūdens un dažādi dabas elementi, apvienojot tos ar fotogrāfiju. Taču no Bībeles tekstu dziļēm nākušie tēli atklāja dzīves norises, kas joprojām klātesošas cilvēces garajā ceļā līdz pat Kunga Otrajai atnākšanai un šāda pieturvieta bija tikai dziļākas saprašanas avots, ko atver mākslinieka darbs. Dievmātes altāra tuvumā ceļa gājējus sagaidīja divi Dinas Ābeles gleznoti darbi – katru uzlūkoja Jaunavas Marijas un dievišķā Bērna dzidrās acis, bet katedrāles labajā pusē novietotie darbi jau “piederēja” Kungam Jēzum. Gleznās iemūžinātu liecību par Viņu sniedza mākslinieki Jānis Purcens un D.Ābele. J.Purcena darbos iegleznots cilvēka izmisuma sauciens uz Kungu, bet D.Ābele savās divās gleznās ieliek visus dzīves svētceļojuma gājējus Jēzus kā Labā Gana rokās un apliecina, ka Viņš ir Augšmcelšanās un dzīvība.

Baznīcu nakts muzikālajā programmā bija iekļauti Andra Amoliņa vadītā gregoriskā ansambļa “Schola Cantorum Sancti Meinardi” dziedājumi, Šauļu kamerkora “Bičiuliai” koncerts, ansambļa “Ex Animo” un kopienas “Effata” mūziķu slavēšanas dziesmas, kā arī ar ērģelispēli klātesošos priecēja ērģelnieks Ingus Kokins. Svētajā Misē, kuru celebrēja draudzes administrators pr. Pauls Kļaviņš, dziedāja Rīgas Svētā Jēkaba Romas katoļu katedrāles bērnu koris “Gloria” diriģentes Beatris Vildes vadībā, izpildot liturģiskos dziedājumus latīņu valodā. Savā uzrunā pr. Pauls pievērsās Jēzus Evaņģēlija vārdiem: “*Tu šīs lietas esi apslēpis gudrajiem un prātīgajiem un atklājis tās bērniem*” (Lk 10,

21), tādējādi akcentējot katra klātesošā cilvēka spēju iedziļināties Dieva noslēpumos un būt Kunga Mistiskajā Miesā – Baznīcā.

Šogad kultūras pasākuma “Baznīcu nakts” organizatori bija aicinājuši draudzes pievērsties gaismas tēmai, plkst. 21.00 kopīgi lūgties Kunga lūgšanu un vienoties Latvijas himnas dziedājumā. Katedrālē šis īsais svētbrīdis izvērsās īpašs - ar īsu, sirsnīgu uzrunu to iesāka V.E. Rīgas arhibīskaps metropolīts Z.Stankevičs. Pēc ievadvārdiem arhibīskaps vadīja visus klātesošos Kunga lūgšanā “Tēvs mūsu” un kopā ar klātesošajiem dziedāja Latvijas himnu, bet īsā svētbrīža noslēgumā klātesošie saņēma arhibīskapa svētību un viņš iepazinās ar mākslinieku darbu izstādi.

Katedrāles apmeklētājiem visā vakara gaitā tika piedāvāts ēdiens gan miesai, gan garam – priekštelpā bija sadraudzības vieta, kur būt kopā ar katedrāles brīvprātīgajiem pie tējas, kafijas un sviestmaizēm, kā arī katram bija iespēja “izvilkt” kādu Dieva uzrunu tieši viņam - īsu Svēto Rakstu fragmentu. Sveču liesmu ceļš sagaidīja un pavadīja katru, kas šo dažu stundu laikā ienāca senajā dievnamā un izgāja no tā, lai dotos tālāk savā ceļā kopā ar baznīcas dāvāto siltumu un gaismu.

Draudze pateicas māksliniekiem Raimondai Strodei, Lainei Kainaizei, Valdemāram Helmanim, Dinai Ābelei, Jānim Purcenam, katedrāles bērnu korim “Gloria” un tā diriģentei Beatrisei Vildei, gregoriskā ansambļa “Schola Cantorum Sancti Meinardi” dziedātājiem un viņu vadītājam Andrim Amoliņam, Šauļu kamerkorim “Bičiuliai”, ērģelniekam Ingum Kokinam, ansambļa “Ex Animo” un kopienas “Effata” slavētājiem.

Grāmata “Kazimirs Vilnis”

*par šī priesteru dzīvi un darbību
Latvijā un emigrācijā*

pieejama par 2 eiro.

Stella Jurgena

Dieva vadības spēks

*Ceturtdien, 21. jūnijā
40 gadu jubileju svin
viens no katedrāles
aktīvākajiem
darbiniekiem un
pastorālās padomes
loceklis Aldis Pauliņš,
kuru intervējam svētku
sakarā.*

Kāda bijusi dzīves piederze?

Es nāku no Dagdas, mazas pilsētas Latgalē. Tur uzaugu pabeidzu skolu. Vēlāk devos uz Rīgu meklēt laimi. Pabeidzu pavār skolu, gadu dienēju Latvijas armijā, tad uzsāku savas darba gaitas Rīgā. Ilgu laiku strādāju Lido "Dzirnavās" par pavāru, iestājos Latvijas Lauksaimniecības Universitātē, apprecējos, bet tā arī laimi neatradu! Pēkšņi krasi mainīju savu dzīvi, aizgāju no darba un izšķīros ar savu sievu. Pēc pāris gadiem uzsāku darbu viesnīcā par tehnisko vadītāju kā darbinieks kas rūpējas par viesnīcas saimniecību, tehnisko stāvokli un veic dažādus remontus. Ilgāku laika periodu manā dzīvē bija tikai darbs, līdz mirklim kad atgriezos baznīcā, tas notika pirms 5 gadiem.

Kāda bijusi kristīgā pieredze, saikne ar Baznīcu vispār?

Pirmā sastapšanās ar kristietību bija pie vecmamma Aulejā. Viņas māja atradās pie pašas baznīcas, pie sienas viņai bija svētbildes, viņa daudz lūdžās un katru svētdienu sēdēja pie loga baznīcas pusē ar lūgšanas grāmatu, bet uz baznīcu viņa negāja. Var būt tas bija saistīts ar to, ka mana tante toreiz strādāja centrālajā komitejā!... Kad Latvija atguva neatkarību vecmamma uzstāja, ka man un manam brālim jāsaņem iestiprināšanas sakraments. Tā es sāku apmeklēt baznīcu un tiku iestiprināts Dagdas baznīcā arhibīskapa

Pujāta vizitācijas laikā. Tā es kļuva par nominālo katoli, kas svētdienās apmeklē baznīcu, un iet uz grēksūdzi divreiz gadā! Kad dzīvoju Rīgā, apmeklēju Jēkaba katedrāli, pat piedalījos dažās talkās, bet nekas mani neuzrunāja, lai iesaistītos dziļāk. Patiesībā es pat nezināju ka ir tādas iespējas, nē īstenībā, es sevi neuzskatīju par tik ļoti ticīgu, lai piedalītos baznīcas dzīvē!

Kad un kā sāki darboties katedrālē? Kā pieauga atbildības jomas?

Dienā, kad mainījās mana dzīve, es pārstāju apmeklēt arī baznīcu, ilgi klejoju pa pasauli, izmēģināju dažādas metodes, kursus un nekas mani neuzrunāja! Tad mūsu draugu lokā parādījās Krišnaīts. Viņš daudz runāja par Dievu, planētām, visumu..., un radīja par sevi labu priekšstatu! Un apmēram gada laikā es sāku viņā ieklausīties. Viņš aicināja vairāk iepazīt Dievu! Par mani nāca doma: "Es skolā mācos matemātiku 12 gadus, bet vienalga neko nesaprotu, tad ko es varu teikt par ticību Dievam, ja par to vispār neesmu mācījies?" Tā man radās tieksme iepazīt Dievu! Kādā dienā krišnaīts mani uzaicināja uz savu tusiņu, es apsvēru šo domu, bet man ienāca prātā "Kāpēc man jāiet uz citu baznīcu, ja manējā ir tepat blakus" - Tā es sagaidīju nākamo svētdienu un ierados Jēkaba Katedrālē.

Izdzirdēju diakona Gunāra aicinājumu apmeklēt Svētdienas skolu un tā sāku mācīties. Pieslēdzos kustībai "Kalnā", piedalījos dažādos pasākumos. Pēc Svētdienas skolas izgāju „Alfās” kursu Magdalēnā. Iepazinos ar daudz cilvēkiem, kas arī tiecas pēc patiesā Dieva. Izgāju pirmo svētceļojumu, izdzīvoju pirmo patieso grēksūdzi, te var minēt daudzas lietas un sakritības, kas tikai apstiprina Dieva vadības spēku!

Sākumā piedalījos visur, dažādās draudzēs, dažādos pasākumos, bet ar laiku Sv. Jēkaba Katedrāli sāku uztvert kā savu draudzi. Izveidojām Vīru grupu, tad diakons piedāvāja kļūt par ministrantu, nedaudz vēlāk uzsāku koordinēt Adorācijas kapelas dežūras grafiku un pavisam nesen uzsāka kalpošanu Jēkaba Katedrāles pastorālajā padomē!

Kādi būtu izaicinājumi un grūtības, prieks un cerības katedrāles pastorālās padomes un notikumu ietvaros?

Kā lielāko izaicinājumu redzu organizatoriskās struktūras izveidā, kas ļautu redzēt kas notiek baznīcā, sasaitīt to ar „jauno skrienošo pasauli” un nepazaudēt baznīcas vērtību! Kā prieks būtu baznīca, kas attīstās kopā ar laiku un spēj atbalstīt un uzrunāt cilvēkus modernajā laikmetā!

Kādas ir sajūtas gaidot pāvestu kā brīvprātīgo vadītājam? Ko gaidi no pāvesta vizītes Latvijā?

Pāvesta vizīte ir liels notikums Latvijai un katram no mums, tas droši vien atstās lielu iespaidu un mainīs cilvēku dzīves. Svarīgi būtu sagatavot sirdis, sakopt to vietu kur es atrodos, tad lietas sāks risināties pašas no sevis. Būt par brīvprātīgo vadītājam ir liels gods un izaicinājums, bet galvenais organizators ir Dievs, vairāk pašlāvības un būs laba komanda!

Ko varētu novēlēt draudzei, Latvijai, kādam kādiem konkrēti?

Novēlu atrast mieru savās sirdīs, tad miers būs mums apkārt un ikkatram atrast savu vietu Baznīcas kalpošanā.

Novēlam daudz Dieva spēka un vadības ikdienā un kristīgā liecībā.

LATVIJAI UN BRĪVĪBAI

Mūsu laikos Latvijas un patiesas brīvības labā vispirms nākas pārvarēt individuālismu kā uzskatu, ka brīva, saprātīga personība ir cilvēka augstākais ideāls, kura labā var nerēķināties ar citiem. No tā izriet, ka indivīds ir vērtīgāks par kopību. Un tā kā katra kopība (tauta, sabiedrība, Baznīca, valsts, cilvēce un tml.) ierobežo indivīda attīstību, tad tās prasībām jāatkāpjas indivīda interešu priekšā. Individuālisti ar demokrātiskām simpātijām tādas priekšrocības pieprasa katram cilvēkam. Individuālismam viņuprāt ir vajadzīga brīvība, un brīvība par katru cenu!

Politiskā teorijā raksturīgākais individuālisma pārstāvis ir anglis Džeremijs Bentams, kas vēlas nodrošināt indivīdam laimi, tā kā katrs ir vislabākais savas laimes pazinējs, tad, jo vairāk brīvības laimes meklēšanā, jo drošāks būs sasniegums. Un tā kā „visiem cilvēkiem ir vienādas tiesības uz laimi”, tad Bentamam atkal ir skaidrs, ka visi „mākslīgi” ierobežojumi, ko uzliek valdība, nāk cilvēkiem tikai par ļaunu. Šādas mācības pamatā ir tīri mehānistisks uzskats par sabiedrību kā atsevišķu atomu kopību, kurā katrs gūtu sev vislabākos panākumus, ja vien nebūtu nekādu ierobežojumu. Valstij tātad paliek tikai drošības un kārtības uzturēšanas funkcijas. Un tā kā neviena valdība nevar pazīt savu atsevišķo pilsoņu intereses tik labi kā viņi paši, tad katra tālāka iejaukšanās būtu lieka un pat kaitīga.

Tautsaimniecības plāksnē individuālists vislielākos labumus sagaida no „brīvas sacensības”. Priekšnoteikums būtu „vienādas tiesības visiem”. Par pienākumiem, zināms, nav runas. Bet, pēc individuālista domām, tas arī nav vajadzīgs, jo sociālā taisnība un labklājība brīvu indivīdu sabiedrībā rodas pati no sevis. „Pašinterese,” saka franču tautsaimnieks Rivjērs, „spiež katru cilvēku pastāvīgi papildināt un

vairot lietas, ko tas meklē pārdot. Viņš tādējādi vairo baudas daudzumu, ko tas ražo citiem, lai ar to vairotu baudas daudzumu, ko citi ražo viņam. Tādā kārtā pasaule progresē pati no sevis." Domāts: progresē bez valsts varas iejaukšanās! Šai sakarā raksturīga ir anekdote, ko stāsta par franču Ludviga XIV finanšu ministru Kolbēru. Kad tas vaicājis rūpniekam Ležandram, ko valdība varētu darīt saimnieciskās dzīves uzplaukuma labā, atbilde skanējusi: „Laissez-nous faire!” (t. i. lieciet mums mieru). No tam tad arī individuālisma saimniecisko politiku bieži apzīmē par „laissez faire” politiku.

Kā redzams, savā dziļākā būtībā individuālisms nozīmē viskrasāko liberālismu, un kā tāds tas ir uzskatāms par īsto celmu, kas ir devis liktenīgās atvases — mežonīgo kapitālismu ar tā nejdzīvībām un necilvēcīgo sociālismu. Taču individuālisms ir arī viens no cilvēka garam pieejamajiem pamata viedokļiem, kas ļaujas izvērsties visdažādākos virzienos. Kad angļis Karlails sludina savu īpašo varoņu kultu, cildinādams vīrus, kas nevis mēģina uzminēt tautas vajadzības, bet „taisa vēsturi”, vienkārši uzspiežot vispārībai savu gribu, tad tas ir individuālisms. Kad franču mākslas teorētiķis lepni proklamē „mākslu mākslai”, bet paši mākslinieki par savu augstāko principu uzstāda oriģinalitāti, pēc kam pati māksla saskaldās neskaitāmos sīkmanīgos „iesmos”, tad arī tas ir krasa un pie tam egoistiska individuālisma izpaudums.

Mūsu dienās nepieciešama liela garīga revolūcija, kuras dziļākā jēga meklējama individuālisma pārvarēšanā. Un tiešām, kolīdz izprotam individuālisma secinājumus un asociācijas, tā pārvarēšana kļūst viegla. Saprotam, ka individuālisms ne tikai vien nenodrošina personības attīstību, bet sagrauj un sagandē cilvēku labākos spēkus. Indivīds taču nevar būt nekāds pašmērķis, bet gan tikai daļa un orgāns kādā lielākā vienībā. Personības lielums pastāv kalpošanā kādai augstākai idejai vai arī kopības ideālu īstenošanā augstākā mērā nekā

pārējie. Ar vārdu sakot, patiesi cilvēkam ir sasniedzams, vienīgi izejot no personīgā „es” robežām.

Atsevišķas personas cieņa nav jāmazina (kā to, piemēram, dara sociālisms), bet vienīgi jāpakļauj kopējam labumam, reizē nodrošinot tam personīgo attīstību. Jānovērtē arī varoņi, kuri nevis par katru cenu cenšas uzspiest citiem savu personīgo zīmogu, bet tie, kas apzinās savu garīgo un pravietisko misiju,

atveroties Dieva apredzības vadībai.

Iestāties par integrālu cilvēka attīstību nozīmē paplašināt cilvēka cieņas un brīvības kā izvēles iespēju telpu. Brīvība šeit domāta pozitīvi kā aicinājuma īstenošana personīgam vai sociālam labumam; brīvība līdž ar atbildību aizsargāt kopīgo labumu un veicināt citu cilvēku cieņu, brīvību un labklājību, sasniegt nabagus, atstumtos un nākošās paaudzes.

Libertariānisks individuālisms mazvērtē

kopējo labumu, kopienas ietvarus, izej egoistisko ideālu, kas maldinoši apgalvo, ka vienīgi indivīds nosaka labo un slikto. „Kopīguma” jēdziens it kā ierobežotu vismaz dažus indivīdus, savukārt „labuma” jēdziens atņemtu brīvībai tās būtību. Katram būtu

„tiesības” savā varā izvērsties, pat ja tādēļ trauslais vairākums tiktu nostumts malā. Brīvības nosacījumi – saiknes cilvēku attiecībās – tiek sajaukti ar brīvības būtību attiecībās ar noteiktiem labumiem (ģimeni, cilvēkiem, Dievu).

Iepretī šai ideoloģijai Jēzus Evaņģēlijs un Baznīcas mācība rosina brālību, brīvību, taisnību, mieru un cieņu pret visiem. Tādā mērā, kādā Dievs spēs valdīt mūsos un mūsu vidū, mēs spēsim, pateicoties Viņa žēlastībai, ņemt dalību dievišķajā dzīvē un kļūt viens otram par līdzekļiem Dieva žēlsirdības izplatīšanai, veidojot mīlestības un brālības attiecības mūsu valstī un sabiedrībā.

